

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. VII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050180256/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

skrivter paa min Søsters Røkkebrev«, et lille Stykke købelevsk Realisme med Billederne af Hørens Skæbne, et Digt, der har Rod i gammelt dansk Bondeliv.

Sjælen i dette Præstegaardsliv var Moderen, Hanna Winther. Hun var Hjemmets Pryd. Spinkel af Legeme, men med en stærk Karakter. En af den Slags Kvinder, der under beskedne Forhold kan gøre et Hus og et Hjem rummeligt. Winthers Barndomshjem var fyldt med mange Mennesker. Som Præstekone i Fensmark havde Hanna Winther unge Pigebørn af Stand i Huset til Undervisning og Opfostring. I sit andet Ægteskab indgik hun som Moder for Rasmus Møllers fire Pigebørn og Sønnen Poul. Efterhaanden som Børnene voksede til, fyldtes Huset med munter Ungdom, Veninder og Studenterkammerater. De unge Piger i Præstegaarden har givet Winther hans første Indtryk af Kvindelighed.

Hanna Winther var praktisk og dygtig. Hvor menneskelig Evne ikke slaar til, havde hun det ydmyge Sind, der bøjer sig for den, der raader over Liv og Død. Hun holdt af aandelige Ting, Poesi og Musik, som naturlige Mennesker gør det. Sin Personlighed og sine Evner havde hun taget i Arv efter sin Fader, Pastor Villads Borchsenius, der foruden som en opbyggelig Præst var kendt som Pædagog og Digter af aandelige Sange.

Winther har aldrig skrevet noget Digt til Moderens Minde. Han havde for blødt et Sind til at holde Mindet fast og forme det. De store Følelser, der rigtig gik til Hjertet, overvældede ham. Bevidstheden herom fik ham til at trække sig ind i sig selv. Da Moderen døde, nævnede han det ikke med et Ord til sin nærmeste Omgang.

Men Moderen er tilstede overalt i hans Digtning. Det synes at være fra hende og hendes Slægt, at han har arvet sine digteriske Evner, sin Sans for Naturen og for alt oprindeligt og naturligt menneskeligt. I sit Barndomshjem havde han modtaget et Grundbillede af Livet, en Norm for menneskelige